

[Stats- og udenrigsministeren.]

bolig i det sociale byggeri, der på den måde holdes ude. Også her må der skaffes midler, for at et urimeligt misforhold kan blive rettet op.

Sådan kan nævnes en række større og mindre problemer, som boligaftalen ikke har givet nogen løsning på. Det drejer sig også om en forbedring af boligens kvalitet og om lettere adgang til boligen for familier, der på den ene eller den anden måde er kommet i klemme, og det drejer sig om lavere byggeomkostninger.

Vi ønsker at skabe en fond, en boligfond, der kan sikre midler til at opfylde så mange af disse formål som muligt, men jeg kan ikke her i dette øjeblik binde mig til, hvorledes denne fond skal finansieres, hvorledes dens virkemåde nærmere skal formuleres. Regeringen har først netop nu, efter at vi har fået hele lovgivningsarbejdet sat i gang, fået tid til nærmere at overveje disse spørgsmål. Vi vil vende tilbage til spørgsmålet efter nytår. Da jeg som sagt må formode, at det vil kræve et lovforslag, vil folketinget altså få fuld adgang til at tage del i debatten om, hvordan det skal ske, og i den saglige udvalgsforhandling om, hvorledes boligfonden bør indrettes.

Hr. Poul Hartling fremsatte en række kritiske bemærkninger om den økonomiske situation. Jeg synes nu ikke, det var et rigtig objektivt billede, der blev givet. Jeg tror egentlig ikke, at man gavner noget formål ved at fremstille vor økonomi anderledes, end den faktisk er, og jeg ser slet ikke, at man skulle tjene erhvervslivets interesser ved at gøre det.

Det er rigtigt, at der er sket en formindskelse af efterspørgselspresset i dette land. Det er jo netop, hvad vi har tilstræbt med den økonomiske politik, og ikke mindst venstre har opfordret os dertil. Det er vel uundgåeligt, når man bevidst i en antiinflationpolitik neddæmper efterspørgselspresset, at der i hvert fald for en overgangsperiode kan ske en vis afdæmpning i industriproduktionens stigningstakt. Jeg gad egentlig se, hvor og i hvilket land og med hvilken politik man har kunnet gennemføre en sådan afdæmpningspolitik, en sådan antiinflationspolitik, uden midlertidigt at få en afsvækkelse i industriproduktionens vækst. Jeg tvivler på, at man har kunnet

opnå det nogen steder. Men det må da være ganske væsentligt at konstatere, at den fulde beskæftigelse er bevaret; den fulde beskæftigelse har ikke lidt overlast, og det må da også være rigtigt at konstatere, at investeringer og produktion i dette land fortsat ligger på et højt niveau. Det tror jeg ikke nogen objektiv iagttagelse af vor samfundsøkonomiske udvikling kan komme bort fra. Produktion, investeringer og beskæftigelse ligger fortsat på et højt niveau, og regeringen er indstillet på at føre en økonomisk politik, en erhvervs politik, der fortsat fremme disse ting, også fremmer inverteringerne.

Det er, som om man ville gøre mig til talsmand for det synspunkt, at dansk økonomi er uden problemer; men det har jeg jo aldrig sagt. Må jeg have lov til at citere, hvad jeg sagde i erklæringen fra 6. december 1966. Jeg sagde her — Folketings-tidende 1966-67, 2. samling, sp. 5 —:

„Regeringen vil videreføre den økonomiske politik og udbygge de resultater, der er nået. Det vil være nødvendigt at fastholde den hidtidige finanspolitiske linje, og at reguleringen af kreditmarkedet fortsætter, det gælder både bankernes og realkreditinstitutternes långivning. Formålet hermed er at sikre beskæftigelsen og styrke den forbedring i handels- og betalingsbalancen og den afsvækkelse i prisstigningerne, der er konstateret i den forløbne del af året. Underskuddet på betalingsbalancen er i årets første 9 måneder formindsket med 500 mill. kr. i forhold til samme periode i fjor.“

Det må være rigtigt at pege på disse ting. Det betyder da ikke, at vi anser alle økonomiske problemer i Danmark for at være løst. Vi erkender, at der fortsat er problemer. Her må jeg måske have lov at citere mig selv videre:

„Regeringen forventer, at arbejdsmarkedets parter gennem frie forhandlinger løser forårets overenskomstproblemer på en socialt rimelig måde med hensyntagen til produktivitet og økonomisk bærekraft samt bevarelsen af en høj og stabil beskæftigelse. En overenskomstmæssig løsning må også indeholde hensyntagen til de laveste lønninger.“

Regeringen henviser til henvendelsen til hverkenes hovedorganisationer og